

е извършилъ тая несправедна работа, която ще трѣбва да се поправи, докато още слънцето не е залѣзло. Това го заповѣдва и коранътъ: „Поправи злото, докато слънцето още грѣе“.

— Добре, — каза бегътъ следъ като помисли. — Ела довечера на акшамъ въ кафенето да си вземешъ паритѣ. Чу ли?

— Чухъ, беймъ.

— Ама никому да не казвашъ, че си се явявалъ при мене.

— Никому, беймъ.

— Скрий се нѣкжде и довечера на акшамъ¹⁾ дойди въ кафенето на Джемалъ ага.

Търговецътъ направи темане²⁾ на бега и си отиде. До вечерята той се кри по върбитѣ изъ рѣката.

*

Къмъ-пладне бегътъ напустна кьошка и все така полека, подпирайки се съ тояжката, той се упѣти къмъ дома си. Когато дойде при кафенето на Джемалъ ага, той остави на улицата Селима да го чака съ чибука и влѣзна въ кафенето.

Нѣмаше никой.

Джемалъ бѣ самичекъ и печеше съ долапа кафе на огнището.

Бегътъ пристѣпи при него.

— Джемалъ ага!

— Слушамъ, беймъ.

— Нѣма ли никой тукъ?

— Никой, беймъ.

— Ще ти кажа нѣщо.

— Слушамъ, беймъ.

Бегътъ се наведе надъ седналия предъ огнището

¹⁾ Акшамъ — заникъ слънце — къмъ 6 часа вечерята. ²⁾ Поздравъ.